

iINTERVALLI

Musiikkikirjastoalan yhteinen julkaisu

1/2026

INTERVALLI

Kansikuvassa
Kaisa Hypén

Kuvaaja
Antti Korpinen

Sisältö 1/2026

- 3 [Pääkirjoitus Satamasta kirjastoihin](#)
Marko Niemelä
- 4 [Jazz, Tommy ja sax-piippu](#)
Jaakko Lind
- 9 [Musiikkikirjastot.fi uudistui](#)
Tuomas Pelttari
- 12 [Musiikintiedonhaku.fi on väylä musiikin tiedonhaun maailmaan](#)
Maaria Harviainen ja Tiina Tolonen
- 16 [Kaisa Hypén – kirjastotyössä jo vuodesta 1988](#)
Tuomas Pelttari
- 21 [Kulttuurikirjastonhoitaja Marko Aho on myös jazzkitaristi](#)
Marko Niemelä
- 26 [Musiikkiklubi Sastamalan kirjastossa](#)
Marko Aho
- 27 [Suomalaiset "savikiekot" amerikkalaiseen tietokantaan](#)
Pekka Gronow
- 28 [Elävää musiikkia hyvinvoinnin ja yhteisöllisyyden tukena](#)
Hannu Raudaskoski
- 30 [Musiikkikirjastopäivä 20.4.2026 Rovaniemellä](#)
Marko Niemelä

Musiikkikirjastoalan yhteinen julkaisu
Julkaisija Suomen musiikkikirjastoyhdistys ry

30. vuosikerta 2026
ISSN 1796-7392

Yhteys toimitukseen:
intervallilehti@gmail.com

Intervalli julkaistaan vuonna 2026 kahtena verkkolehtenä. Lehti on maksutta luettavissa ja ladattavissa osoitteessa intervalli.fi.

Yhdistyksen logo: Oskar Salo

Päätoimittajat Tuomas Pelttari
Marko Niemelä

Toimitussihteeri Kristiina Hoikka

Intervallin yksittäisiä artikkeleita voi lukea ja kommentoida blogissa Musiikki kuuluu kaikille musiikkikuuluukaikille.musiikkikirjastot.fi.

Yhteistyössä ROVANIEMEN
KAUPUNGINKIRJASTO
© Kirjoittajat ja kuvaajat 2026

Satamasta kirjastoihin

Myytin mukaan jazz saapui Suomeen sata vuotta sitten, kun höyrylaiva S/S Andania rantautui 4.6.1926 Helsinkiin mukanaan amerikkalaisia muusikoita. Laivabändi **The Andania Yankees** hallitsi jotain, mitä suomalaisilta soittajilta kenties puuttui: tanssillisessa rytmimusiikissa tarvittavaa pyöreyttä eli svengyä sekä uskallusta improvisoida tämän modernin soittotavan päälle. Vaikutus suomalaisiin muusikoihin oli suuri ja pitkäkestoinen.

Jazz tuli Suomeen jäädäkseen. Alkuvuosina jazz merkitsi monenlaista modernia tanssimusiikkia. Jazz-filistä toivat kokoonpanoon banjo, saksofoni ja erityisesti rummut. Termiä käytettiin usein myös markkinointitarkoituksessa. Se levisi ravintoloiden, gramofonien ja radion kautta aina pohjoiseen, jopa Rovaniemelle asti. *Helsingin Sanomien* pakinoitsija **Tiitus (Ilmari Kivinen)** kirjoitti maaliskuussa 1925:

”Huomatkaa, että Rovaniemelläkin, Lapin Pariisissa tanssitaan jazzia. Ja miksi ei Rovaniemellä tanssittaisi jazzia? kysymme me syvällä bassoäänellämme. On paikallaan, että myöskin Rovaniemellä tanssitaan jazzia Savoy-hotellista radiotietä tulevan maailmankuulun tanssimusiikin tahdissa, revontulien räiskyessä taivaalla. Eikö Rovaniemi ole samaa maailmaa kuin muukin?”

Kesäkuussa 1926 jazzin tahdissa tanssittiin Rovaniemellä jo elävän orkesterin säestyksellä, kun Suomea kiertänyt 30-henkinen amerikansuomalainen **Suomi-orkesteri** saapui esiintymään pohjoiseen.

Mutta jazzin tarina Suomessa ei tietenkään pääty menneisyyteen, vaan elää arjessa yhä tänä päivänä. Tässä kehityksessä myös Suomen yleisillä kirjastoilla on ollut oma tärkeä roolinsa. Kirjastojen kautta jazzista on tullut helposti saavutettavaa. Kokoelmat ovat laadukkaita, syviä ja ammattitaitoisesti hoidettuja. Lisäksi monet kirjastot tarjoavat maksuttomia konsertteja sekä mahdollisuuksien mukaan tiloja harjoitteluun. Monet kirjastoalan ammattilaiset tuovat musiikkikulttuuria esille myös kirjoittamalla. Tähän Intervallin numeroon jazzista ovat kirjoittaneet ja kertoneet jazzkitaristi, kulttuurikirjastonhoitaja **Marko Aho** (Sastamala) ja saksofonisti, tietokirjailija, kirjastopalvelupäällikkö **Jaakko Lind** (Salo).

Tässä yhteydessä on syytä mainita myös musiikkikirjastot.fi:n suunnittelija **Tuomas Pelttarin** kipparoima Levyhylyt-verkkosivusto, jossa jazzlevyjä on kuratoitu asiantuntijoiden avustuksella jo vuosien ajan. Tietoa saa myös **Maaria Harviaisen** (Taideyliopisto) ja **Tiina Tolosen** (Oulun yliopisto) vetämältä musiikintiedonhaku.fi-sivulta. Kyseessä on musiikkikirjastoyhdistyksen muska-ryhmän (musiikkioppilaslaitoskirjastolaiset) ylläpitämä avoin sivusto, jolla opastetaan, kuinka tehdä erilaisiin musiikkiaineistoihin liittyviä tiedonhakuja. Eikä siinä vielä kaikki: kaikille avoin musiikkikirjastopäivä järjestetään tänä vuonna Rovaniemellä 20. huhtikuuta kattoteemanaan jazz. Ohjelmassa on luvassa jazzaiheisia luentoja, klinikoita sekä live-musiikkia.

Kaikessa edellä kirjoitetussa näkyy kirjastojen kulttuurinen merkitys kirkkaimmillaan. Kirjastot ja kirjastoammattilaiset eivät ainoastaan säilytä jazzin historiaa levyillä ja kirjoissa, vaan myös jalostavat sitä eläväksi ja elinvoimaiseksi, ennen kaikkea saavutettavaksi elämykseksi. Tämä tehtävä kytkeytyy suoraan voimassa olevan kirjastolain tavoitteisiin, joiden mukaan yleisten kirjastojen tulee edistää väestön yhdenvertaisia mahdollisuuksia sivistykseen, kulttuuriin ja elinikäiseen oppimiseen.

Marko Niemelä, päätoimittaja ■

Jazz, Tommy ja sax-piippu

● Teksti Jaakko Lind

Wilfred H. "Tommy" Tuomikoski
Kuva Musiikkiarkisto /
Yrjö Mannersalon arkisto.

Kirjoitin joitain vuosia sitten alun perin verkkojulkaisuna ilmestyneen artikkelin panimomestarina ja muusikkona toimineesta **Yrjö Mannersalosta** (1913–2012). Hän soitti viulun lisäksi klarinettia ja saksofonia. Musiikkiarkiston kokoelmista löytyi kirjoitustyötä varten mukavasti Mannersaloa koskevaa materiaalia, kuten valokuvia ja kohdehenkilön itsensä kirjoittamat muistelmat oman elämänsä varrelta. Tämän tekstin laatimisessa olen käyttänyt tuota edellä mainitsemaani verkkojulkaisua. Suomalaisen jazzin historian kannalta on kiinnostavaa se, että 1930-luvulla Mannersalo soitti samassa orkesterissa S/S Andanian matkassa Suomeen tulleen **Wilfred "Tommy" Tuomikosken** kanssa. Otan tässä kirjoituksessa esille esimerkkejä, millä tavoin Tommy Tuomikoski oli mukana suomalaisessa musiikkielämässä 1920- ja 30-luvuilla.

Mannersaloa käsitelleessä artikkelissani käytin lähteenä muun muassa **Sakari Warsellin Georg Malmsténista** kirjoittamaa elämäkertaa. Warsell toteaa, kuinka jazz-musiikin tulosta Suomeen on kerrottu usein toistettua tarinaa suomalaisia siirtolaisia kesällä 1926 tuoneesta höyrylaiva S/S Andaniasta. Warsellin mukaan kyse on osittain legendasta. Hän huomauttaa, ettei Suomi ollut tuohon aikaan niin eristyksissä, että jazz olisi ollut täysin tuntematonta musiikkia maassamme. Esimerkkinä tästä Warsell mainitsee, kuinka vuonna 1922 Laivaston soittokunnassa oli oma jazzbändi, jossa soittivat myös **Malmsténin** veljekset **Eugen** ja **Georg**. Bändi soitti toki nuoteista, mutta materiaali oli peräisin

Englannista ja Yhdysvalloista. Kuten Warsell esittää, on hyvin todennäköistä, että ainakin osa suomalaisista oli päässyt kuulemaan jazzia jossain muodossa jo ennen S/S Andanian saapumista Suomeen. Maailmansotien välisenä aikana mahdollisuudet kuulla jazzia olivat joka tapauksessa hyvin rajalliset. Suurin osa Yleisradion ohjelmissa soitetusta musiikista oli joko taidemusiikkia tai kansanlauluja. Edellä esittelemäni Yrjö Mannersalo kertoo muistelmissaan kuulleensa jazzia äänilevyiltä. Valitettavasti hän ei mainitse, missä ja milloin hän näitä äänilevyjä kuuli.

Mikä merkitys S/S Andanian Suomen vierailulla oikeastaan oli suomalaiselle musiikkielämälle? Ainakin osalle suomalaismuusikoista ja musiikin opiskelijoista sillä oli merkitystä. Laivan mukana Suomeen saapui amerikansuomalaisia muusikoita, joista osa jäi maahan myös laivan lähdettyä. Näin teki myös saksofonisti Tommy Tuomikoski. Hän ja pääosin taidemusiikin parissa elämäntyönsä tehnyt suomalainen klarinetisti ja saksofonisti **Matti Rajula** soittivat syksyllä

1928 samaan aikaan **Zamba**-orkesterin riveissä. Rajula soitti alttosaksofonia ja Tuomikoski tenorisaksofonia. Tämä kaksikko pääsi loppukesästä 1930 tekemään ensimmäistä suomalaista äänielokuvaa Sano se suomeksi. Tuomikoski ehti olla myös **Klaus Salmen Ramblers**-orkesterissa vuodesta 1931 ennen liittymistään **Dallapé**hen syksyllä 1933. Tuossa vaiheessa Dallapén tyyli alkoi muuttua kohti big band -tyylistä ilmaisua.

Dallapén riveihin liittynyt Tommy Tuomikoski sai tehtäväkseen toimia myös saksofoninsoiton opettajana orkesterin nimeä kantaneessa Dallapé-opistossa. Se oli ensimmäinen kevyen musiikin opetukseen päätoimisesti keskittynyt oppilaitos. Opetusta annettiin ”kaikkien nykyaikaisten soittimien, kuten viulun, pianon, kanteleen, banjon, harmonikan, xylofonin, contrabasson ja rumpujen käytössä”. Dallapén historian kirjoittaneiden tutkijoiden **Marko Tikan** ja **Toivo Tammisen** arvion mukaan opetusta annettiin vuositasolla noin sadalle soittajalle, jotka tulivat eri puolilta maata. Vuosi 1936 jäi opiston viimeiseksi kokonaiseksi toimintavuodeksi. Silloin opetusta annettiin 135 oppilaalle. Opetus oli hyvin edullista, se maksoi vain kymmenen markkaa tunnilta.

Yrjö Mannersalo kertoo muistelmissaan, kuinka hän alkoi 1930-luvun alussa viulun lisäksi soittaa klarinettia ja saksofonia Dallapé-opistossa. Opiston oppilaat soittivat oppilasorkesterissa, mikä Mannersalon mukaan kehitti yhteissoittoa ja rohkaisi esiintymään julkisesti. Aluksi Mannersalon opettajan puhaltimissa oli laivaston soittokunnassa ennen Dallapéhen liittymistään klarinettia, saksofoneja, trumpettia ja harmonikkaa soittanut **Pauli Impivaara**. Myöhemmin Mannersalo sai opettajakseen Tommy Tuomikosken. Tämän soittotekniikkaa Mannersalo luonnehtii tähän tapaan: ”Häntä pidettiin ehkä improvisoinnin alkuunpanijana Suomessa ja hän neuvoi meikäläisille n.s. pehmeän ansatsin ja vibraton.”

Häntä pidettiin ehkä improvisoinnin alkuunpanijana Suomessa ja hän neuvoi meikäläisille n.s. pehmeän ansatsin ja vibraton.

Sopivia saksofoninsoiton oppikirjoja oli Suomessa 1930-luvun alussa vain vähän tarjolla. Tätä puutetta torjumaan Tuomikoski kirjoitti Helppotajuksen saksofonikoulun, joka julkaistiin vuonna 1934. Lisäksi hän kirjoitti samana vuonna perustettuun Rytmilehden saksofoninsoittoon liittyviä artikkeleita. Tämän kirjoittajan kokoelmiin kuuluu vuodelta 1954 peräisin oleva versio tästä Tuomikosken soitonoppaasta. Sen julkaisija oli kansilehden tietojen mukaan helsinkiläinen Musiikki Oy. Tämän muusikko **Erkki Elorannan** uudistaman soitto-oppaan toisella sivulla kerrotaan saksofonista soittimena seuraavasti:

Saksofoni kuuluu oleellisesti jokaiseen tanssimusiikkia soittavaan orkesteriin ja tässä ovat amerikkalaiset – kuten koko jazzmusiikissa – kulkeneet edelläkävijöinä. Heillä on saksofonin soitto kehitetty huipputasolle, jolle vain muutamat eurooppalaiset ovat kyenneet kohoamaan. Suurelta osin tämä johtuu siitä, että amerikkalaisilla on käytettävissään monia täysipainoisia ja päteviä saksofonikouluja ja oppikirjoja, kun taas Euroopassa ja varsinkin meillä Suomessa tämä puute on käynyt yhä ilmeisemmäksi. Saksofonistit ovat meillä joutuneet miltei yksinomaan turvautumaan ulkolaisiin oppikirjoihin, mikä huomattavasti on vaikeuttanut kieltä taitamattomien opiskelua. Tämä saksofonikoulu, joka Teillä nyt on kädessänne, tarjoaa tilaisuuden oppia soittamaan saksofonia ja luomaan perustan, jolle uutterasti harjoittelemalla voi rakentaa jopa todellisen taituruuden. Nimenomaan Teille, jolla ei säännöllisesti ole mahdollisuuksia soittaa opettajan johdolla, osoittaa tämä koulu helpoimman ja johdonmukaisimman tien saksofonin soiton arvokkaan taidon oppimiseen.

Tuomikosken oppikirjan sisältö koostuu saksofonin soittotekniikkaa, kuten ansatsia, sormituksia, musiikin teoriaa ja soittimen historiaa sisältävistä osuuksista sekä asteikoista. Alkuperäisen Tuomikosken laatiman Helppotajuisen saksofoonikoulun julkaisija oli Dallapé-kustannus.

Riihimäen Seurahuone, Tommy's Band. Muusikot vasemmalta lukien Basil Borteanou (viulu), Niku Jussila (alttosaksofoni, klarinetti ja sello), Yrjö Mannersalo (tenorisaksofoni ja 2. viulu), Tommy Tuomikoski (saksofoni ja klarinetti) ja Erkki Rahkola (piano). Rumpuja ja kitaraa soittaneiden nimiä ei tiedetä. Kuva Musiikkiarkisto / Yrjö Mannersalon arkisto.

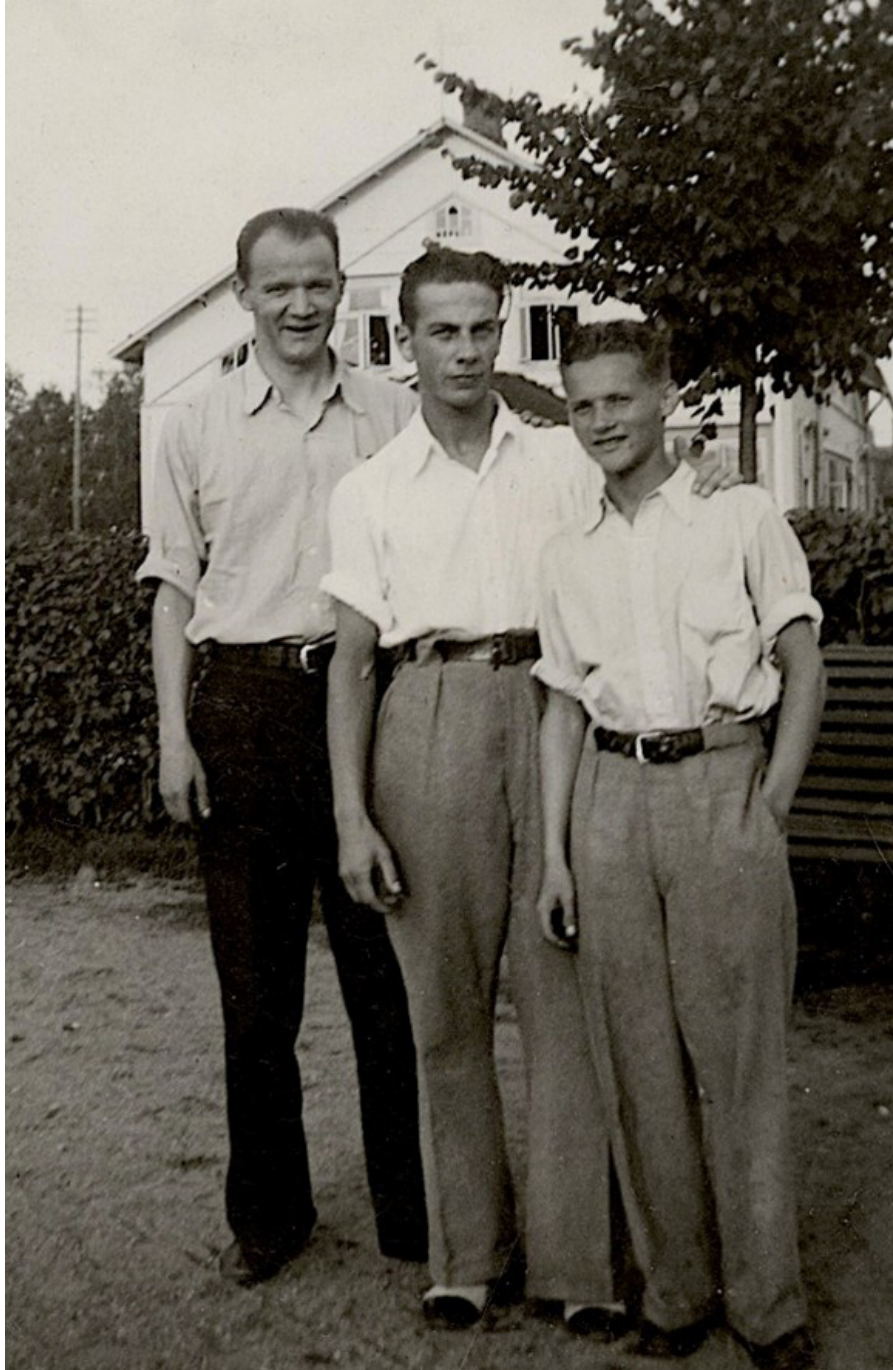
Dallapén historiassa Tikka ja Tamminen kertovat, kuinka vuoden 1934 kesäkiertueen päättyessä myös Tommy Tuomikosken aika Dallapén riveissä päättyi. Hän oli vielä mukana syksyn levytyksissä. Yrjö Mannersalo kertoo muistelmissaan, kuinka hän, Tommy Tuomikoski, pianisti **Erkki Rahkola**, alttosaksofonia, klarinettia ja selloa soittanut **Nikolai "Niku" Jussila**, romanialainen viuluvirtuoosi **Basil Borteanou** sekä rumpuja soittanut Tamminen siirtyivät syksyllä 1934 soittamaan Riihimäen Seurahuoneelle. Mannersalo kertoo muistelmissaan myös, kuinka tuohon aikaan ravintolaorkesterit soittivat päivällis- ja illallisaikaan viihdemusiikkia. Orkesterien soittajien tuli osata soittaa vähintään kahta tai kolmea soitinta. Tommy Tuomikoskea hän kuvailee vaativaksi orkesterinjohtajaksi, joka halusi kehittää hänen ja Niku Jussilan soittotaitoa muun muassa hengitysharjoituksilla.

Aamuhätyksen jälkeen hän komensi Nikun ja minut parin kilometrin juoksulenkillä ja välittömästi sen jälkeen oli yritettävä puhaltaa pitkiä ääniä fonista. Aluksi se tuntui aivan mahdottomalta, mutta onnistuihan se lopulta. Usein ihmettelimme Tommyn taitoa soittaa pitkiä ääniä ja niissä oli lisäksi tunnetta mukana. Tämä oli sitäkin ihmeellisempää, kun hän kertoi sairastaneensa keuhkosairautta, jonka tähden hänen toinen keuhkonsa oli tyytetty ja siksi toimintakyvytön.

Yrjö Mannersalon muistelmissa ei kerrota, kuinka kauan hän soitti Tuomikosken yhtyeessä Riihimäen Seurahuoneella. Keväällä 1935 Mannersalo ja Niku Jussila tulivat Helsinkiin. Syksyllä 1935 Tommy Tuomikoski matkusti takaisin Yhdysvaltoihin. Hänen suunnitelmansa palata takaisin Suomeen ei toteutunut, sillä hän kuoli kaksi vuotta myöhemmin tuberkuloosiin vain kolmenkymmenen vuoden ikäisenä.

Suomessa viettämiensä vuosien aikana Tommy Tuomikoski ehti olla monessa mukana: soittajana eri kokoonpanoissa, orkesterinjohtajana, opettajana, ensimmäisen suomalaisen saksofonikoulun tekijänä ja lehtikirjoittajana. Tuomikoskea ja hänen aikalaistaan saksofonisti Matti Rajulaa voidaan perustellusti pitää oman alansa tienraivaajina. Saksofonisti **Olli-Pekka Tuomisalo** toteaa Rajulasta kirjoittamassaan elämäkerrassa, että 1900-luvun ensimmäisinä vuosikymmeninä saksofoni oli Suomessa melko tuntematon soitin. Virallisesti saksofoninsoittoa ei opetettu maassamme tuohon aikaan missään. Jotkut klarinetistit, kuten Rajulan opettajana toiminut **Kusti Aerila** neuvoivat kuitenkin oppilaitaan myös saksofoninsoitossa. Tuomisalon mukaan omaa opettajaa merkittävämpi keino oppia saksofoninsoittoa oli kuitenkin radion ja etenkin ulkomaisten kanavien kuuntelu.

Monelle musiikin kuuntelijalle ajatus saksofonista soittimena tuo helposti rinnastuksen jazz-musiikkiin. **Pekka Gronow** ja **Ilpo Saunio** toteavat Äänilevyn historiassa, kuinka jazzin leviäminen Eurooppaan ja muualle maailmaan 1920-luvulta lähtien on ollut musiikin historian

Tommy's Bandin saksofonitrio, Tommy Tuomikoski (alttosaksofoni), Yrjö Mannersalo (tenorisaksofoni) ja Niku Jussila (alttosaksofoni).

Kuva Musiikkiarkisto / Yrjö Mannersalon arkisto.

ensimmäinen suuri virtaus, joka on tapahtunut pääasiassa äänilevyjen välityksellä. Jotkut jazzin suuret nimet, kuten **Louis Armstrong** ja **Duke Ellington** tulivat eurooppalaisille tutuksi jo kauan ennen ensimmäisiä vierailujaan Eurooppaan. Suurelta osin improvisointiin perustuva jazz ei olisi voinut levitä niin nopeasti ilman äänilevyjä. Improvisointia ei voi oppia nuoteista, joten oppiminen perustui useisiin toistoihin äänilevyjä kuunnellen. 1920-luvulla monista uusista musiikkityyleistä käytettiin nimitystä jazz, etenkin jos orkesterilla oli saksofoneja esityksissään. Ensimmäisiä 1920-luvulla tehtyjä eurooppalaisia jazzlevytyksiä Gronow ja Saunio luonnehtivat enimmäkseen liikuttaviksi yrityksiksi jäljitellä uuden musiikin ulkoisia piirteitä. Seuraavalla vuosikymmenellä oli tilanne heidän mukaansa jo kuitenkin toinen ja eurooppalaisilla oli vähitellen jotain omaa annettavaa jazzin kehitykseen. ■

Lähteet

Kirjallisuus

Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo: Äänilevyn historia. WSOY. Porvoo 1990.

Tikka, Marko & Tamminen, Toivo: Tanssiorkesteri Dallapé. Suomijazzin legenda 1925–2010. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Helsinki 2011.

Tuomikoski, Wilfred H: Helppotajuinen saksofonikoulu. Musiikki Oy. Helsinki 1954.

Tuomisalo, Olli-Pekka: Matti Rajulan elämä. Olli-Pekka Tuomisalo. Helsinki 2013.

Warsell, Sakari: Georg Malmstén – Suomen iskelmä kuningas. WSOY. Helsinki 2002.

Arkistolähteet ja valokuvat

Yrjö Mannersalon muistelmat. Päiväämätön. Yrjö Mannersalon pienarkisto 118 / Musiikkiarkisto.

Yrjö Mannersalon valokuvat. Yrjö Mannersalon pienarkisto 118 / Musiikkiarkisto.

Musiikkikirjastot.fi uudistui

● Teksti **Tuomas Peltari**

Kirjastojen ja musiikkifanien sivusto [Musiikkikirjastot.fi](https://musiikkikirjastot.fi) on saanut keväällä raikkaamman ilmeen. Uusittu sivusto on käytössä 25. maaliskuuta 2026. Tavoitteena on ollut tuottaa selkeä ja helppokäyttöinen sivurakenne, jossa navigointi olisi mutkatonta. Meitä ajaa yhä tarve innostaa verkkoasiakkaita löytöjen, elämysten, tiedonhakuvinkeiden ja kirjastojen musiikkiaineistojen pariin aiempaa sujuvammin. Musiikkikirjastot.fi:n ilmeen ja rakenteen on suunnitellut **Harri Oksanen / VAKE**.

Etusivu

▶ Tiedonhaku- ▶ palvelu ja vastausarkisto **Kysy musiikista** on sijoitettu linkiksi kotisivun ylälaitaan. Valikkopainikkeen oikealla puolella oleva haku hakee kaikilta Musiikkikirjastot.fi:n sivustoilta, myös **Levyhylyistä** ja **MKK:sta**. Nämä hakutulokset on otsikoitu selkeisiin ryhmiin.

▶ Etusivun alusta ▶ löydät kuvitetut verkkojulkaisut **Levyhylyt** ja **Musiikki kuuluu kaikille**. Näiden julkaisujen omaa ilmettä olemme uudistaneet jo aiemmin, ja nyt aktiiviset blogit pääsevät esiin kolmella keskeisellä kuvanostolla.

▶ Etusivun keski- ▶ vaiheilta löydät myös tiivistetyt kuvailut näiden foorumeiden sisällöstä, tutun infokarusellin **Musiikin ytimessä** läheltä. Jos karusellin syöte on otettu käyttöön seudullasi, niin infot löytyvät myös verkkokirjastosi musiikkisivulta.

Musiikkikirjastot.fi – musiikkikirjastojen vinkit ja verkkopalvelut yhdestä paikasta.

Musiikkikirjastot.fi Kysy musiikista VALIKKO Hae Musiikkikirjastot.fi:stä

Musiikkikirjastot.fi – vinkit ja verkkopalvelut

Musiikkikirjastot.fi kerää yhteen suomalaisten musiikkikirjastojen tarjoamia palveluita ja erilaisia tiedonhakuväilyä. Toimitus ylläpitää verkkojulkaisuja **Levyhylyt** ja **Musiikki kuuluu kaikille**.

Ritva Oksanen – estraditaiteilijan monet puolet
9.4.2026 MATTI PAJUNIEMI / LEVYHYLLYT
[Lue ja kuuntele](#)

Risto ja hänen painajaisensa • Onneksi kaikki oli vain unta
2.4.2026 ARI VÄNTÄNEN / LEVYHYLLYT
[Lue ja kuuntele](#)

Kuka on tekoälytaiteen tekijä?
24.3.2026 PEKKA GRONOW / MUSIIKKI KUULUU KAIKILLE
[Lue artikkeli](#)

LEVYHYLLYT vinkkaa viikoittain levyjä ja lukemista kaikille musiikkifanille. Levyhylyistä löytyy monenlaista musiikkia: ajankohtaista ja retroa – isoja ja pieniä klassikoita. Kirjoittajina Ari Vöntänen ja kumppanit.

MUSIIKKI KUULUU KAIKILLE sisältää musiikkiin ja musiikkikirjastoihin liittyviä kirjoituksia, haastatteluita ja henkilökuvia. MKK:sta löydät Omat levyhylyt, Intervalli-lehden artikkeleita, Odotettuja levyuutuusia ja Pekka Gronowin kirjoitussarjat.

Katso ja kuuntele musiikkia	Tiedonhaun avuksi	Blogit ja videot	Kirjastojen musiikkipalvelut	Pro – aineistoja kirjastoille
Avoimet äänitearkistot	Nuotteja netistä	Musiikkikirjastot.fi:n blogit	Kirjastojen ja arkistojen tietokannat, Suomi	Tulostettavat aineistot
Klassinen musiikki	Säveltäjien teosluetteloita	Musiikkikirjastojen ylläpitämät blogit	Yleisten kirjastojen musiikkipalveluita	Aihejulistheet
Yle Musiikki	Kirjastojen ja arkistojen tietokannat, Suomi	Muita musiikkiblogeja		Säveltäjien teosluetteloita
	Kirjastojen, arkistojen ja tekijänoikeusjärjestöjen tietokannat, ulkomaat	Löytöretki musiikkiosastolla - videosarja		Yhdistykset ja verkostot
	Lehdet	Löytöretki levyhyllyihin - videosarja		Musiikkikirjastoyhdistys
	Yle	Ketjukulubi-videosarja		Intervalli
	Levykaupat	Musiikkikirjastot.fi radio-ohjelmassa Kirjasto soikoon!		Musiikin kuvailu – Muusa
	Levy-yhtiöt ja kustantajat			Musiikin varastointi
	Musiikintiedonhaku			

Valikko – nopeita polkuja eteenpäin

Musiikkikirjastot.fi:n etusivun valikkopainike tuo esiin viisi valikkoa:

- Katso ja kuuntele musiikkia
- Tiedonhaun avuksi
- Blogit ja videot
- Kirjastojen musiikkipalvelut
- Pro – aineistoja kirjastoille

Lohkojen alle kootut **alasisvut** vievät rajatumpiin kokonaisuuksiin. Osio **Blogit ja videot** nostaa esiin esimerkiksi Helsingin kaupunginkirjaston kanssa tehtyä radio-ohjelmaa ja Kirjastokaistan kanssa tehtyä videosarjoja.

Murupolut – apua infon hallintaan

Kun olet alasisvulla, voit navigoida takaisin päin myös ns. **murupolun** avulla. Valikkopainikkeen tunnus löytyy sivun yläosasta myös mobiilinäköymässä.

Etusivu / Tiedonhaun avuksi – löydä musiikkia ja musiikkitietoa / Yle

Palveluita ja kuvitusta

Päävalikon toimintoja on esillä etusivulla myös kuvitettuna. Alaosassa on esillä tuttu **Kysy musiikista**, rinnallaan bloginostoja ja **Pro - aineistoja kirjastoille**. Alimman kuvarivin keskellä on **ajankohtaisuus**, jossa on tarpeen mukaan vaihtuvaa sisältöä. Huhtikuun alkupuolella 2026 lohossa nostetaan Rovaniemen Musiikkikirjastopäivää, myöhemmin esimerkiksi Intervallin tulevaa sisältöä.

Pro-sivun tarkoituksena on koota tarpeellisia apuja musiikkikirjastotyöhön. Sieltä löydät esimerkiksi Levyhyllyjen aihejulistet sekä kirjastoalan yhdistykset ja verkostot.

Pyrimme kehittämään sisältöjä jatkuvasti. Anna meille rohkeasti palautetta ja kehittämisehdotuksia. Yksi mahdollisuus kommentoida ja jakaa sisältöjä eteenpäin on Musiikkikirjastot.fi:n etusivun alaosassa näkyvät reaktiopainikkeet. Voit olla äänessä myös sivun footerista löytyvän palautelinkin kautta tai suoraan sähköpostitse.

Muistetaan käydä kirjastossa!

Tuomas Pelttari

Musiikkikirjastot.fi

tuomas.pelttari@hel.fi

Kysy musiikista

Vastaajina toimivat suomalaisten musiikkikirjastojen ammattilaiset.

VIIMEKSI KYSYTTY

Löytyisikö nuottijulkasu: Perhonen, Paula Koivuniemi & Agents, jossa on intro ja välisoitto osa myös? [↗](#)

[Jätä kysymys](#)

Musiikkiblogeja

Nostoja kirjastoista ja musiikkialalta.

Year by Year : Best Albums of 1976 – 11-20 [↗](#)

Ritva Oksanen – estraditaltelijan monet puolet [↗](#)

Review: Wigwam – Lucky Golden Stripes And Starpose (1976) [↗](#)

Susanna Leppänen – Leppävaara [↗](#)

Cadillac Ranch [↗](#)

[Lisää blogeista](#)

Aineistoja kirjastoille

Materiaaleja kirjastoaineiston esittelyyn somessa ja kirjastossa. Julisteet, flyerit, rollupit. Tulosta esimerkiksi [aihejulistet](#) oheismateriaaliksi kirjaston nostonäyttelyyn. Täältä löydät myös [säveltäjien teosluettelot](#) ja ammattiasiaa.

[Lue lisää](#)

Musiikkikirjastoyhdistys

Suomen musiikkikirjastoyhdistys ry on aatteellinen järjestö, jonka tehtävänä on edistää suomalaisten musiikkikirjastojen toimintaa ja niiden tarjoamia palveluja.

[Yhdistyksen sivulle](#)

Musiikkikirjastopäivä 20.4. Rovaniemellä

Musiikkikirjastoyhdistyksen perinteinen Musiikkikirjastopäivä järjestetään maanantaina 20.4. Rovaniemen kaupunginkirjastossa. Etänäkin seurattavan seminaarin päävieraana on tietokirjailija ja kiertueteknikko Kimmo Aroluoma.

[Info](#)

[Katso ja kuuntele musiikkia](#) [→](#)

[Tiedonhaun avuksi](#) [→](#)

[Kirjastojen musiikkipalvelut](#) [→](#)

Musiikintiedonhaku.fi on väylä musiikin tiedonhaun maailmaan

● Teksti **Maaria Harviainen** ja **Tiina Tolonen**

Huhtikuussa 2023 avautunut [Musiikintiedonhaku.fi](https://musiikintiedonhaku.fi) -sivusto on muutamasta eri organisaatiosta tulevan aktiivisen musiikkikirjastolaisen yhteisenä tuotoksena valmistunut materiaalipaketti, jonka on tarkoitus toimia musiikkiaineiston tiedonhaun apuvälineenä ja tiedonlähteenä musiikin harrastajille, opiskelijoille, opettajille sekä tutkijoille. Sivustolla esitellään valikoituja tiedonlähteitä sekä niiden käyttämistä muun muassa esimerkkien avulla, näkökulmana erityisesti avoin saatavuus. Sivuston sisältöä päivitetään säännöllisesti.

Esittelimme sivustoa kesällä 2023 IAML:n kongressissa Cambridgessa, jossa se sai varsin hyvää palautetta. Sivusto oli tuolloin pelkästään suomenkielinen ja kongressissa esillä olleeseen posterimme tutustuneet osallistujat ympäri maailman heittivät ilmaan toiveen myös englanninkielisestä versiosta.

Nyt Musiikintiedonhaku-sivusto on olemassa englanninkielisenä nimellä [Music Information Search](https://musicinformationsearch.org). Englanninkielisen sivuston sisältö poikkeaa hieman suomenkieliseen verrattuna. Koska sivuston fokus on edelleen Suomessa ja suomalaisissa käytänteissä, esimerkiksi hyvin suomalaista käytäntöä musiikin yhtenäistettyjen nimekkeiden hakemisesta ei ole suoraan käännetty englanniksi. Englanninkieliselle versiolle on kuitenkin todettu olevan tarvetta suomalaisissa oppilaitoksissa opiskelevien ei-suomenkielisten keskuudessa.

Miksi sivustoa lähdettiin tekemään?

Musiikintiedonhaku.fi -sivustoa ei olisi olemassa ilman vahvaa musiikkioppilaitoskirjastolaisten verkostoa. Sen juuret ovat kaukana 1990-luvulla ja yhteensitovana liimana ovat olleet järjestelmä- sekä formaattimuutokset, joiden kimppuun on käyty yhteisenä rintamana. 2000-luvun alkuvuosina muutaman ammattikorkeakoulun sekä silloisen Sibelius-Akatemian kirjaston yhteistyönä aikaansaama MUHAVE-sivusto (Musiikin tiedonhaku verkossa) ajettiin teknisesti ja sisällöllisesti vanhentuneena alas jo jokunen vuosi sitten. Oli tunne, että jonkinlaista konkreettista työkalua kaivattaisiin erityisesti musiikin tiedonhaun opetuksen tueksi, tuomaan esille ja valaisemaan musiikkiaineiston tiedonhakuun liittyviä erikoisuuksia.

Sivusto on siis syntynyt vastaamaan tarpeeseen. Todennäköisesti pitkä yhteinen historia on helpottanut myös tämän mittakaavan projektin aloittamista, eteenpäin viemistä ja loppuun saattamista.

Idea uudesta työkalusta musiikin tiedonhakuun palloiteltiin monella eri tavalla. Ensin ajatuksena oli tehdä materiaalia MOOC-muodossa (MOOC = Massive Open Online Course), sitten suunniteltiin Wordpress-sivustoa, keskusteltiin oppimisleleistä ja tietokilpailuista. Lopulta päädyttiin rakentamaan sivusto Webnode-kotisivukoneen avulla, sillä yhdellä ryhmän jäsenistä oli jo kokemusta sen avulla rakennetun sivuston koostamisesta ja ylläpitämisestä. Työryhmässä on mukana henkilöitä jo MUHAVE-sivustoa työstäneestä ryhmästä, joten yhdessä tekeminen kaukana toisistaan oli tuttua. Kaikilla työryhmän jäsenillä on pitkä kokemus oppilaitoskirjastossa työskentelemisestä, joten pystyimme hyödyntämään vuosien saatossa kertynyttä asiantuntijuutta. Samalla saatiin myös hyvä tilaisuus päivittää omaa osaamista, onhan esimerkiksi tekoäly muuttanut tiedonhakuja lyhyessä ajassa merkittäväällä tavalla.

Tiina Tolonen ja
Maaria Harviainen
posterisessiossa
1.8.2023.
Kuva Jaska Järvillehto

Musiikkikirjastolaisten voimannäyte

Sivuston rakentaminen yhdisti jälleen sekä lähes kaiken kokeneet musiikkikirjastokonkarit että nuoremman polven tekijät, joiden tekninen osaaminen on osoittautunut kullanarvoiseksi. Hyödyllistä on ollut myös se, että tekijöitä on ollut useammalta eri koulutusasteelta. Näkökulmat ja tiedontarpeet vaihtelevat hyvin laajasti asteelta toiselle siirryttäessä.

Yksi sivuston tärkeimmistä tavoitteista oli tuoda esille avoimia tiedonlähteitä, jotka olisivat kenen tahansa asiasta kiinnostuneen käytettävissä. Vaikka maksullisia tietokantoja voi kuka tahansa mennä käyttämään paikan päälle kirjastoihin, on jo pelkästään avoimen tieteen ja tutkimuksen hengessä hyvä tuoda esille vaihtoehtoja, jotka eivät ole maksumuurien takana. Lähdekriittisyys on ollut tärkeä ajatus sivustoa rakennettaessa ja pelkkiä linkkilistoja on pyritty välttämään. Sivustolta löytyvien linkkien taustat on tarkistettu, kuten hyvään verkkotiedon-hakuun kuuluu. Sivustoa pyritään pitämään ajantasaisena ja mahdollisesti se ajetaan alas, jos ja kun aika ajaa sivuston ohi.

Sivusto löytyy jo monen oppilaitoksen tiedonhaun oppaista sekä on linkitettyinä eri kurssien Moodle-alustoihin. Käyttäjätilastot osoittavat, että sivusto on löydetty ja että sitä käytetään säännöllisesti. ■

Musiikintiedonhaku.fi -sivusto on mukana Opetushallituksen ylläpitämässä Avointen oppimateriaalien kirjastossa (aoe.fi) ja se löytyy hakusanalla musiikintiedonhaku.

Sivusto löytyy myös Finna.fi -palvelusta (Finna.fi) hakusanalla musiikintiedonhaku.

Nykyinen työryhmä

Hankkeen vetäjät: Maaria Harviainen (Taideyliopisto) ja Tiina Tolonen (Oulun yliopisto)

Työryhmän jäsenet: **Heikki Kokko** (Tampereen konservatorio), **Tapani Lehtonen** (Jyväskylän amk), **Ilkka Mikkola** (Helsingin konservatorio)

Työryhmässä ja sivustoa rakentamassa ovat olleet mukana myös **Maarit Koskela** (Metropolia ammattikorkeakoulu) sekä **Jaakko Tuohiniemi** (Helsingin yliopisto)

Kuva viereisellä sivulla. Esimerkkikuva sivuston sisällöstä.

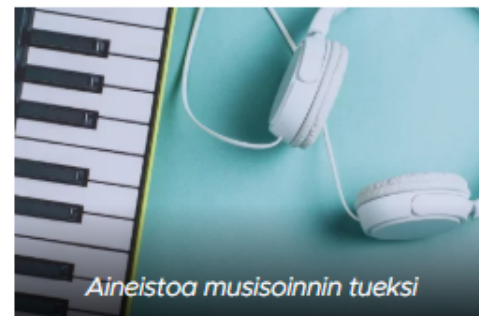
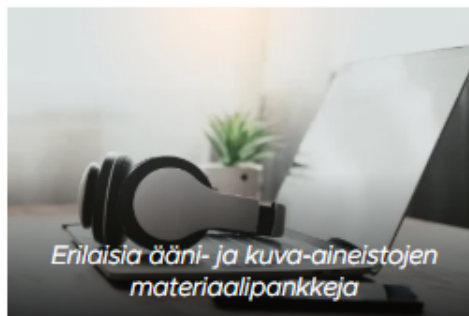
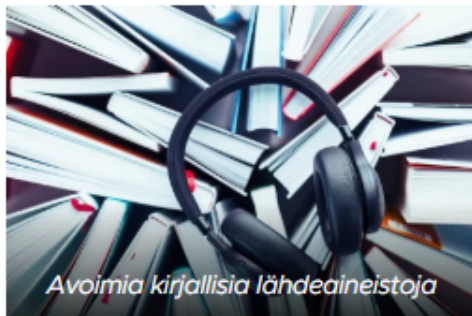
Musiikin tiedonhaun lähteitä

Millaisia lähteitä musiikin tiedonhakuun on olemassa?

Lähteitä löytyy runsaasti erilaisia ja tällä sivustolla niitä on koottu kolmen eri kategorian alle:

- > [Kirjalliset lähteet](#)
- > [Äänikirjastot](#)
- > [Nuottijulkaisut](#)

Klikkaa kuvista eteenpäin!

Luettavaa ja tutkittavaa

Luettavaa ja tutkittavaa -osio sisältää avoimia musiikin kirjallisia lähdeaineistoja.

- > Avoimet aineistot ja tekijänoikeudet
- > Avoimet lehdet ja kirjat
- > Avoimet oppimateriaalit
- > Avoimia ulkomaisia tiedonlähteitä
- > Kotimaisia julkaisuarkistoja

Näitä avoimia aineistoja käyttäjä voi hyödyntää omissa musiikin tiedonhaun tarpeissaan.

Kuunneltavaa ja katsottavaa

Kuunneltavaa ja katsottavaa -osio sisältää valikoituja linkkejä verkossa avoimesti julkaistuihin kotimaisiin ja ulkomaisiin äänitteisiin, podcasteihin, videoihin sekä kuvamateriaaleihin.

Näitä erilaisia ääni- ja kuva-aineistojen materiaalipankkeja voi hyödyntää musiikin tiedonhaussa monin eri tavoin.

Soitettavaa ja laulettavaa

Verkosta löytyy kattavasti aineistoa oman musisoinnin tueksi. Tällä sivustolla esitellyt aineistot sisältävät lähtökohtaisesti tekijänoikeudesta vapaata aineistoa.

Nuottimateriaaleja: esim. IMSLP ja Helsingin yliopiston kirjaston linkkilista verkossa vapaasti saatavilla oleviin nuottijulkaisukokoelmiin.

Kaisa Hypén – kirjastotyössä jo vuodesta 1988

● Toimitus **Tuomas Pelttari** ● Kuva **Antti Korpinen**

Kaisa Hypén avasi *Intervallille* Turun kaupunginkirjaston ja Vaski-kirjastojen verkottumista, kokoelmatyötä ja palvelunäkymiä. Maaliskuussa 2026 voimaan tulleet Varastokirjaston palvelumaksut vaikuttavat jo asiakaspalveluun.

Mukavaa kevättä! Mitä kuuluu?

Kiitos toivotuksista ja kiitos kysymästä, ihan hyvää kuuluu.

Millaista työsi Turun kaupunginkirjastossa on?

Toimin tällä hetkellä kokoelmista vastaavana palvelupäällikkönä ja työ on hyvin monipuolista. Tehtäviin sisältyy niin henkilöstöhallintoa, kirjaston toiminnan seuranta ja arviointia, erilaisiin kehittämishankkeisiin osallistumista ja niiden koordinoointia. Tavoitteena on tehdä yhteistyötä erilaisten sidosryhmien ja kumppaneiden kanssa, kuten Vaski-kirjastot, Koha-Suomen kirjastot, Kansalliskirjasto, kirjastot.fi, laajemminkin yleisten kirjastojen kenttä.

Turulla on parikin valtakunnallista projektia, joissa olen mukana, linkitettyyn kirjastodataan liittyvä Kohti metatietovisiota ja kokoelmien yhteiskäyttöä selvittävä Kokoelmat kelluvat kuntarajojen yli. Ne ovat haastavia ja mielenkiintoisia ja niiden myötä on mahdollista oppia lisää.

Miten aktiivisia kirjastopalveluiden käyttäjiä Turussa on?

Turussa käytetään kirjastoja aktiivisesti, vuosittainen kokonaislainaus on ylittänyt kolme miljoonaa jo useampana vuonna. Vuonna 2025 kävijöitä oli 1,7 miljoonaa ja asukasta kohden tehtiin 16,65 lainaa. Saamme asiakkailta paljon palautetta ja toiveita toiminnan kehittämiseen liittyen. Pyrimme tekemään aktiivisesti lukutaitotyötä ja ehkäisemään segregatiota.

Entä ovatko aineistomäärärahat mielestäsi kestäväällä tasolla?

Lyhyesti sanottuna: eivät ole tarpeeseen ja kysyntään nähden. Suunta näyttää olevan sellainen, että määrärahat supistuvat edelleen tulevina vuosina. Syynä tähän on ensisijaisesti heikentyvä kuntatalous, mutta toivoisin kuitenkin, että päättäjät havahtuisivat siihen, että kirjastopalveluihin

Kirjastot tekevät ennaltaehkäisevää ja tärkeää työtä lukutaidon kehittämisen, segregaaation ehkäisemisen ja demokratian vahvistamisen osalta.

Kaisa Hypén. Kuva Antti Korpinen.

sijoitettu euro todennäköisesti säästää muissa kuluissa. Kirjastot tekevät ennaltaehkäisevää ja tärkeää työtä lukutaidon kehittämisen, segregaaation ehkäisemisen ja demokratian vahvistamisen osalta.

Kertoisitko millaisia kehitysaskeleita Vaski-kirjastoissa on otettu kuluvana vuosikymmenenä?

Yhteistyötä ja toimintaa on kehitetty monellakin tavalla. Itse olen tietysti eniten seurannut kehitystä kokoelmien osalta. Kokoelmien hallinnassa ja kokoelmatyössä on mm. organisoitu kuvailutyötä (primaarikuvailua tehdään vain viidessä kirjastossa. Pienimpien Vaskien ei tarvitse yrittää hallita muuttuvaa säännöstöä). Olemme myös laatineet ja tarvittaessa päivittäneet Vaskin kokoelmalinjausta, jossa keskeiset arvot ovat tasa-arvoinen pääsy aineistoihin, kokoelmien monipuolisuus, demokratian vahvistaminen ja sananvapauden toteutuminen. Myös uuden aineiston valinnan ja hankinnan uudelleenorganisointia on pilotoitu av-aineiston osalta. Musiikin ja elokuvien valintaa on tehty asiantuntijaryhmissä, tilaaminen ja lainauskuntoon käsittely yhdessä tai muutamassa kirjastossa. Näin on saatu kirjastoissa oleva asiantuntemus hyödynnettyä laajemmin, koko Vaskin tasolla ja on vähennetty työtä pienemmissä kirjastoissa sekä säästetty myös jonkin verran rahaa.

Varastokirjasto saatettiin vuoden 2026 alusta osaksi Kansallisarkistoa. Mitä ajattelet Varastokirjastoon maaliskuussa säädetyistä asiakasmaksuista? Kaukopalvelu ja artikkelikopiot muutettiin kalliiksi palveluksi: kirjojen ja nuottien kaukopalvelu kahdeksaan euroon per laina, äänitteiden neljään euroon.

Minusta asiakasmaksut ovat yksiselitteisesti väärin ja sotivat Varastokirjaston alkuperäistä toiminta-ajatusta sekä Kirjastolain henkeä ja kirjainta vastaan.

Muutos on herättänyt laajaa vastarintaa kulttuuri- ja kuntasektorilla. Miten sinä näet asian esimerkiksi asiakaspalvelun historian kautta?

Ratkaisu heikentää asiakkaiden tasa-arvoista pääsyä tietoon, kaikilla ei ole varaa maksaa kaukolainoista toistakymmentä euroa. Ennen kuin varauksista tuli maksuttomia, meillä oli asiakkaita, jotka sanoivat, että täytyy tarkkaan laskea kuinka monta varausta on mahdollista kuukaudessa tehdä, kahden euron varausmaksu oli jo silloin monelle liian korkea maksu.

Kaukolainat ovat olleet tilaajakirjastoille maksuttomia vuodesta 1989 eli Varastokirjaston perustamisesta lähtien. Väheneekö Varastokirjaston palveluiden käyttö?

Oletan, että käyttö tulee vähenemään. Varastokirjaston tavoitteena on ollut, että siellä säilytettäviä aineistoja käytetään (kaukolainat ja niiden uusinnat, artikkelikopioiden välitys) vuosittain 85 000 kertaa. Vuonna 2024 toteutuma oli noin 63 000. Todennäköisesti maksullisuus vähentää käyttöä edelleen. Todella harmillista ja ikävää, jos Varastokirjastossa olevat monipuoliset kokoelmat jäävät vielä pahemmin vajaakäytölle. Puhumattakaan uusista hienoista tiloista, jotka kirjasto sai käyttöönsä viime vuonna.

Ovatko Vaski-kirjastot joutuneet päivittämään asiakkaalta perittäviä kaukopalvelumaksuja?

Vaskin verkkokirjastossa opastetaan asiakkaita kaukolainamaksujen osalta näin:

Kaukolainan tilausmaksu on viisi euroa. Lisäksi veloitetaan mahdollinen lähettävän kirjaston maksu.

Aiemmin Varastokirjasto ei perinyt maksua lähettämästään aineistosta, kirjasto peri viisi euroa käsittelykuluja. Nyt asiakas maksaa siis Varastokirjastosta tehdystä tilauksesta 13 € / kirjanide.

Ei tunnu mielekkäältä toimittaa aineistoa Varastokirjastoon, maksaa sen lähetyksestä, käsittelystä ja laskuttaa asiakkaita sen aineiston käytöstä.

Maksullista palvelua on nyt myös Varastokirjastoon tehty uudet aineistosiirrot, joista lähettäjäkirjasto joutuu ensi kertaa maksamaan. Oletko ehtinyt ajatella erilaisten maksumuurien yhteisvaikutusta asiakaspalveluun ja kirjastokimpan toimintaan?

Kyllä tätä on jo paljon pohdittu ja arvioitu, mitä tästä voi seurata. Emme jatkossa varmaankaan tule lähettämään aineistoa Varastokirjastoon kuten aiemmin. Seuraamme tämän vuoden aikana sitä, millaisia kustannuksia tuo aineiston käsittely Varastokirjastossa aiheuttaa lähettävälle kirjastolle eli kuinka monta tuntia voidaan arvioida lähetyksen käsittelyn vaativan. Ei tunnu mielekkäältä toimittaa aineistoa Varastokirjastoon, maksaa sen lähetyksestä, käsittelystä ja laskuttaa asiakkaita sen aineiston käytöstä. Vaskeista varmaankin Salo ja Turku ovat eniten lähettäneet aineistoa Kuopioon, joten uusi tilanne vaikuttanee eniten niiden käytäntöihin.

Lisääntyykö Turun kaupunginkirjaston oma paikallinen varastointi? Varaudutteko uusiin tilaratkaisuihin jos lähetykset Varastokirjastoon tyrehtyvät?

Näyttää ilmeiseltä, että omaa varastointia on tarpeen lisätä, mutta tilakysymys on haastava. Nykyiset varastotilat ovat jo lähes täynnä ja tarvittaisiin nykyisen varastokokoelman evaluointia ja poistoja, jotta saataisiin raivattua tilaa uudelle varastoaineistolle. Se taas vaatisi runsaasti asiantuntijatyötä. Toisaalta olisi ikävää, jos jouduttaisiin tilanpuutteen vuoksi poistamaan aiempaa enemmän aineistoa, jolla voisi olla tulevaisuudessakin kiinnostavuutta. Tila-asia on mie-tinnässä, mutta tuskin mitään kovin radikaalia ratkaisua voidaan tehdä, esim. ottaa kokonaan uusia varastotiloja käyttöön.

Seudullisten AKE-kirjastojen antamat kaukolainat säilyvät vielä maksuttomina. Mitä ajattelet kirjastoaineiston varastoinnin ja kaukopalvelun tulevaisuudesta?

Oletan, että AKE-kirjastojen, myös Turun, antamien kaukolainojen määrät tulevat kasvamaan, ja kuulin, että kasvua on jo nyt nähtävissä. Ehkä yleisten kirjastojen pitäisi jollain tavoin valtakunnallisesti koordinoita varastointia ja varmistaa merkittävän vanhemman aineiston saatavuus. Tuskin missään kirjastossa on tilaa ylimääräiselle varastoinnille, mutta jos yhteisesti voitaisiin sopia varastoinnista ja välttää siinä turhaa päällekkäisyyttä, voitaisiin ehkä yhdessä varmistaa vanhemman aineiston saatavuus ilman että on tarvetta lisätä varastotiloja. Perustetaan siis Varastokirjasto 2.0. ■

Kulttuurikirjastonhoitaja Marko Aho on myös jazzkitaristi

● Haastateltavana **Marko Aho** ● Teksti **Marko Niemelä**

Rovaniemeläislähtöinen **Marko Aho** (s. 1970) on kulttuurikirjastonhoitaja, joka työskentelee Sastamalan kaupunginkirjastossa. Hänen työnsä fokuksessa on kirjaston kehittäminen aktiiviseksi kulttuuritoimijaksi, jossa lainauspalvelujen ohella kuntalaisille järjestetään konsertteja, tapahtumia ja kuntalaisten osallisuutta lisääviä kulttuurisisältöjä. Aho on jo vuosikymmeniä profiloitunut monipuolisena musiikin asiantuntijana ja ollut mukana edistämässä sastamalalaista musiikkielämää sekä tuomassa esiin uusia ja alueellisia artisteja kirjaston kautta.

Kirjastotyön ohella Aho toimii myös kitaristilaulajana johtamassaan **Swing Doctors** -yhtyeessä, mikä täydentää hänen käytännönläheistä otettaan musiikkiin ja vahvistaa hänen rooliaan sekä esiintyjänä että kulttuurin edistäjänä. Lisäksi Aho on toiminut soitinrakennuksen opettajana kansalaisopistossa sekä kirjoittanut soitinrakennusoppaita. Hänellä on myös vahva tausta musiikintutkimuksen kentältä, mikä näkyy hänen tavassaan tarkastella musiikkia osana laajempaa kulttuurista ja yhteiskunnallista kokonaisuutta. Aho onkin alkuperäiseltä koulutukseltaan etnomusikologi. Hän väitteli filosofian tohtoriksi vuonna 2002 aiheenaan *Suomi-iskelmän sortuvat tähdet ja myyttinen sankaruus*.

Kuva Nina Dannert.

Milloin ja miten jazz tuli elämääsi?

”Jazz tuli elämäni vuonna 1988, kun telkkarista tuli Pori Jazz -taltiointeja, joissa yhdessä mukana oli kitaristi **George Benson**. Se sama video löytyy muuten yhä YouTubesta. Katselin Bensonia kaverin kanssa ja ihmettelin, miten joku voi soittaa noin hyvin – ja vielä tuolla tavalla. Ei siitä oikein edes ymmärtänyt mitään, olin ihan ällikällä lyöty. Olin siihen mennessä soittanut kitaraa jo muutaman vuoden, mutta lähinnä jotain rock’n’roll-henkistä. Jazz oli tuohon aikaan vielä aika marginaalissa. Sitten pari vuotta myöhemmin se tavallaan tuli takaisin pinnalle acid jazzin muodossa, ja se kolahti kovaa. Rovaniemellä jazz eli kuitenkin vähän pinnan alla. En ole varma, oliko siellä edes vielä **Rovaniemi Big Bandia** perustettu, joten keikoille päästäkseen piti lähteä Helsinkiin asti. Siellä kävin sitten katsomassa **James Taylor Quartettia**. Acid jazz oli jotenkin helposti lähestyttävää – ei niin vaikeatajuista kuin perinteisempi jazz. Sehän oli ennen kaikkea tanssimusiikkia, eräänlainen elektronisen tanssimusiikin alalaji. Sen kautta innostuin jazzista kunnolla, armeijaikäisenä.”

Aloititko heti jazzin soittamisen opettelun?

”Silloin ei oikein ollut oppimismahdollisuuksia. Rovaniemen kirjastostakaan ei löytynyt jazzin oppimateriaalia. Tosin *Guitar Player* -lehden mukana tuli yhden sivun mittaisia tietoiskuja, joissa oli pieniä vinkkejä jazzin soitosta. Silti ne eivät sisältäneet sellaista jazzia, jota itse halusin soittaa – swingiä ja beboppia. Myöhemmin oivalsin, että kyseessä oli modaalinen jazz, vaikka sitä ei koskaan lehdessä mainittu erikseen. Mitä enemmän perehdyin jazziin, sitä enemmän vetäydyin sen menneisyyteen; vanha jatsi alkoi kiehtoa yhä enemmän.”

Jazzin oppiminen oli todella vaikeaa, koska materiaalia ei yksinkertaisesti ollut. Sointuvaihdoksiin perustuva jazz oli täysin marginaalissa. Kuuntelin levyjä valtavasti ja yritin soittaa perässä ja poimia niistä juttuja. Vaikka jotain pystyi apinoimaan, ei oikein tiennyt, mitä teki, koska teoriapohjaa tai ”kielioppia” ei löytynyt mistään. Vähitellen, hirveällä vaivalla, aloin hiljalleen oppia. 1990-luvulla alkoi kirjastoista viimein löytyä kirjoja, jotka tulivat avuksi. Vaihto-opiskelijana Britanniassa löysin lopulta upean kolmiosaisen jazz-kitaransoitto-oppaan. Se oli kuin viimeinen niitti – sen jälkeen perusasiat olivat viimein hallussa, ja kaikki riippui enää minusta itsestäni.”

Etnomusikologian opiskeluvuodet Tampereella

”Kun 1990-luvun alkupuolella tulin Tampereelle opiskelemaan etnomusikologiaa, opiskelukaverissani oli muutamia jazzia soittavia tyyppejä, mutta heidän omat musiikilliset idolinsa eivät merkinneet minulle mitään – se oli juuri sitä modaalista jazzia ja fuusiota, josta en tykännyt. Olin ainoa joka kuunteli vanhaa jazzia orkesterikitaroineen ja puhtaine soundeineen. Ainakin siltä se tuntui, ja tuntuu edelleen. Swingissä kiehtoi myös kitaroiden ulkonäkö. Jo ennen jazzinnostusta olin kiinnostunut myös niin sanotusta roots-musiikista; ajan musiikki meni minulta ohi, menneisyys kiehtoi enemmän. Laukontorin divarista bongasin swing- ja bebop-kitaristi **Barney Kesselin** LP-levyjä. Himoitsin niitä, mutta opiskelijabudjetilla ne jäivät hyllyyn. Paljon myöhemmin, kun odottelin laivaa Viikinsaareissa Saari-jazzeilla, piipahdin samaan divariin – ja siellä ne edelleen olivat: samat kaksi Barney Kesselin levyä, kaikkien vuosikymmenten jälkeen!”

Kun aloitin etnomusikologian opinnot, tunsin olevani jo melko vanha aloittamaan jazz-kitaran opiskelun ohjatusti – yli kaksikymppisenä. Tampereella jazzin soittajia alkoi hiljalleen löytyä, ja unelma päästä esimerkiksi Paapan kapakkaan soittamaan alkoi tuntua mahdolliselta. Se oli tärkeää, sillä siellä soi jazz joka ilta. Lopulta pääsinkin soittamaan sinne opiskelukavereiden kanssa, joiden kanssa jazzia oli opeteltu yhdessä, ja vähitellen myös muihin ravintoloihin. Hyväksyin jo silloin, etten tule ammattilaiseksi, mutta rakastin soittamista. Tärkeintä oli, että soittoni olisi tarpeeksi hyvää päästäkseen yleisön eteen. Ja niin se on jatkunut näihin päiviin saakka. Nyt, 55-vuotiaana, soitan enemmän kuin koskaan.”

Miltä suomalainen jazzkenttä mielestäsi näyttää?

Suomessa jazzia soitetaan monella tasolla. On esimerkiksi Sibelius-Akatemiassa opiskelleiden ammattilaisten skene, jossa verkostot ovat tiiviit ja festivaalikeikat kiertävät säännöllisesti – tämä on niin sanottu jazzin ”ylätaso”. Ammattilaiskentän rinnalla toimii myös yhdistyspohjainen jazz, kuten TamJazz Tampereella (jossa olin itse mukana useita vuosia), Jazz Society of Pori, Helsingissä Suomen Perinnejazz ry, sekä lukuisat pienemmät klubit eri kaupungeissa. Vaikka ammattilaisetkin esiintyvät näissä, he eivät pyöritä toimintaa. Oma bändini, Swing Doctors, pääsee soittamaan myös näissä puitteissa. Sitten on vielä esimerkiksi Tampereella jazz-ammattilaisia, jotka soittavat omia juttujaan kaupungissa ja sen ympäristössä, mutta eivät osallistu yhdistystoimintaan. Tämä kolmiportainen malli on tietenkin omani, ja näin jazzkentän itse hahmotan.”

Kuinka Swing Doctors päättyi swingin maailmaan?

”Aluksi soitimme aivan erilaista jazzia, kunnes sattumalta joku Lindy Hop -tanssija pyysi meitä soittamaan heidän bileissään. Swinghän oli alun perin tanssimusiikkia, ja heti ensimmäisen keikan jälkeen huomasimme, että sovituksia piti muokata tanssijoiden tarpeisiin. Kappaleet eivät saaneet olla liian pitkiä tai nopeita, ja soolojen tuli pysyä lyhyinä, jotta tanssijat eivät väsyisi. Myönnän olleeni aluksi skeptinen – mietin, olisiko musiikkimme enää jazzia ja en itse asiassa ollut kiinnostunut missään tanssibändissä soittamisesta. Mutta innostus elävästä musiikista tarttui nopeasti. Tämä avasi aivan minulle aivan uuden maailman: musiikki sai uudenlaisen merkityksen ja suhtautumiseni siihen muuttui. Otin jopa tanssitunteja. Swingin maailma on myös sosiaalinen: tanssijoilla, jotka ovat usein yliopisto-opiskelijoita, on omat piirinsä Tampereella, Helsingissä, Turussa, Vaasassa ja Oulussa, ja me pääsemme kiertämään näissä ympyröissä. Meidän kaltaisia swing-bändejä ja artisteja Suomessa ei ole montaa – toki Antti Sarpila on ykkönen, ja Helsingissä on myös gypsy swing -skene, jossa soitetaan tanssijoille.”

Mikä swingissä viehättää?

”Swingissä viehättää asian ytimeen meneminen: tanssittava svengi. Jos musiikki ei svengaa, tanssiminen ei ole hauskaa. Svengin voi helposti kadottaa keskittymällä liikaa vaikkapa virtuoosimaisiin sooloihin. Svengin tajuaminen ja sisäistäminen vaatii soittajalta heräämistä – se on vaikeaa mutta palkitsevaa. Swingiä usein aliarvostetaan helppona jazzin muotona, jota se

Swing Doctors. Kuva Jari Lehtimäki.

ei todellakaan ole. Alussa piti vaan nöyryyä ja opetella perusasiat kunnolla. Lavalla pelkkä virtuoosimainen itselleen soittaminen ei mielestäni palvele ketään – eikä minua edes kiinnostakaan sellainen. Kaikenlainen tekninen sirkustemppuilu, on musiikillisesti täysin sisällötöntä. YouTubesta löytyy paljon tällaisia videoita, joissa esimerkiksi Chick Corean Spainia soitetaan käsittämättömässä tempossa.”

Ihailen kuitenkin jokaista, joka osaa soittaa jazzia – se on todella vaativaa. Erityisesti arvostan niitä, jotka levyttävät ja konsertoivat ulkomailla. Suomesta nuorempia idoleitani ovat esimerkiksi kitaristit **Olli Soikkeli** ja **Tomi Kettunen**. Kaikkien aikojen suurin idolini on kuitenkin edellä mainitsemani Barney Kessel – hänen soittonsa, persoonansa beatnik-partoineen ja arkkityyppinen jazzkitaraansa ovat yksinkertaisesti kiehtovia.”

Voivatko amatöörit olla musiikkikentän tukipilareita? Ja mikä on kirjaston rooli?

”Meillä amatöörimuusikoilla on tunnetusti hyvin vähän ystäviä, mutta yksi heistä on valtavan voimakas: maailman soitin- ja soitinlaiteteollisuus, jota ei olisi olemassa ilman miljoonia amatöörisoittajia. Koko bisnes elää täysin amatöörien varassa. Amatöörit eivät juuri lupia kysele, ja siksi he ovat monille ammattilaisille hieman kiusallinen juttu – niille, jotka yrittävät ansaita leipänsä musiikilla. Ja tottakai siinä on puolensa, ymmärrän heitä hyvin. Kuten **Motörheadin Lemmy**

Kilmister on aikanaan sanonut: jos et ole tosissasi, älä mene lavalle ollenkaan. Jotkut ammattilaiset saattavat jopa salaa ajatella, että amatöörien tulisi pysytellä kotona soittamassa ja tulla sitten mestarikursseille ihailemaan heitä. Amatöörien pitäisi olla passiivisia musiikinkuluttajia, vaikka esimerkiksi Suomessa musiikinkoulutus – erityisesti klassisen puolen – tuottaa valtavasti amatöörisoittajia, jotka lopettavat musisoinnin koulutuksensa jälkeen. Se on surullista. Kuitenkin esimerkiksi jazzissa taitavat amatöörit parhaimmillaan voivat sekoittua ammattilaisiin. Itse pääsin vastikään jameissa jakamaan lavan saksofonisti **Jukka Perkon** kanssa.

Kulttuurikirjastonhoitajana pyrin tuomaan esiin harrastajamuusikkoutta ja paikallisuutta – välttämättömyydestä tulee näin myös hyve, sillä ammattilaisen käyttäminen olisi usein liian kallista. Silti pyrin joka syksy ja kevät saamaan esiintymään jonkun kauempaa tulevan ammattilaisen. Koen kuitenkin velvollisuudekseni elävöittää paikallista, oman kylän musiikkikenttää tarjoamalla esiintymismahdollisuuksia. Pohdinkin, onko yleisten kirjastojen tehtävä edistää ammattilaisten vai harrastajien asemaa – koska ammattilaiskulttuurin agentteja on jo niin paljon, tarvitseeko kirjaston olla yksi lisää? Kenties etnomusikologisen koulutuksen saaneena näen ennen kaikkea ruohonjuuritason merkityksen. Kirjastojen tehtävä on ajatella kuntalaisten parasta, eikä opettaa heitä passiivisiksi vastaanottajiksi.”

Lopuksi ”pakollinen” kysymys: mitä mieltä olet suoratoistopalveluista ja digitaalisesta musiikista?

”Kulutan musiikkia monessa formaatissa, myös Spotifyn kautta, joka tarjoaa mielenkiintoista algoritmien löytämää sisältöä. CD-levyistä en kuitenkaan ole luopunut – niissä on jotain säilyttämisen arvoista. Kirjastojenkin kannattaa ylläpitää CD-kokoelmia. Olen alkanut myös hankkia LP-levyjä, mutta itselleni. Kirjastolle niitä ei kannata hankkia. Tosin meillä on kirjastossa sellainen kuriositeettipaketti, johon kuuluu lainattava levysoitin ja sekalainen kokoelma levyjä – se on mahtava! Toisaalta ymmärrän digitaalisen kuuntelun houkutuksen: teknologia mahdollistaa äärimmäisen hyvän äänenlaadun. Mutta suoratoistopalveluiden, tekoälymusiikin ja somealgoritmien myötä musiikkikulttuurit voivat rappeutua yllättävällä tavalla, kun ne täyttyvät tekoälykuonasta. Minun on ilmeisesti itse jo aika lopettaa niiden käyttäminen, sillä on ihan hullua tuhlata elämää sellaiseen. Uskon, että, jossain vaiheessa kaikki kyllästyvät siihen. Syntyy vastareaktio. On tärkeää pysähtyä ja miettiä, mikä musiikissa on oikeasti merkityksellistä.” ■

Musiikkiklubi Sastamalan kirjastossa

● Teksti **Marko Aho** ● Toimitus **Marko Niemelä**

Sastamalan kirjastossa on vuosien varrella kehitetty erilaisia tapoja tukea paikallista ruohonjuuritason musiikkielämää. Vuosikymmenen vaihteessa kirjasto muun muassa toteutti levyhankkeen, jossa yli 200 paikallista musiikinharrastajaa pääsi soittamaan *Lava haltuun ja soitto narulle – musiikkia Sastamalasta* -CD-julkaisulle.

Nyt jo toista talvikauttaan pyörinyt Sastamalan pääkirjaston **Musiikkiklubi**-tapahtumasarja on tuonut yhteen paikalliset amatöörimuusikot, ammattilaisvierailijat ja aktiivisen musiikkiyleisön monenlaisen ohjelman pariin. Musiikkiklubin ideana on monipuolisuuden lisäksi se, että yleisölle tarjotaan mahdollisuus matalan kynnyksen osallistumiseen, oli kyse sitten karaokesta, yhteislaulusta tai workshopista. Joskus kyse on myös tavanomaisesta konsertista, jonka voi nauttia laiskanlinnassa lojuen – kirjaston lainaussalin nojatuolit nimittäin kerätään Musiikkiklubia varten eturivin VIP-katsomoksi.

Musiikkiklubi on löytänyt yleisönsä, ja osallistujia on tavanmukaisesti joka kerta jo useita kymmeniä jokaista tapahtumaa kohti. Yksi syy tähän on monipuolisuuden ja aktivoivan otteen lisäksi säännöllisyys – kuukausittain toistuva Musiikkiklubi on jotain johon tullaan silloinkin, kun ohjelmanumero ei olisi aivan tuttu, sillä hyvään meininkiin osataan jo luottaa. Säännöllisyys on taannut suhteellisen yleisömenestyksen silloinkin, kun tarjolla on ollut jotain vaikeammin

sulavaa vaikkakin taiteellisesti palkitsevaa ohjelmaa. Järjestäjän on kuitenkin haisteltava yleisön makua, ja tarjottava yleensä ottaen sitä mitä toivotaan.

Kuluneen kevään ohjelma koostuu paikallisen jazz-yhtyeen konsertista, ukulelemestari **Jarmo Julkusen** ukuleleworkshopista, *Vammaskosken sillalla* -yhteislaulutilaisuudesta ja iskemällisen laulu & harmonikka -duon esityksestä. Kevään kruunaa jo kolmannen kerran perinteeksi hiljalleen muodostuvat karaoketanssit. Syksyn 2026 ohjelmaan on jo suunniteltu televisiomusiikin konsertti, soiva country-aiheinen luento, lastenmusiikkikonsertti ja luonnollisesti joulunalusajan joululaulujen yhteislaulu. ■

Duo Jenna & Jere. Kuvaaja tuntematon.

Suomalaiset "savikiekot" amerikkalaiseen tietokantaan

● Teksti Pekka Gronow

Santa Barbaran yliopisto Yhdysvalloissa on juuri lisännyt **Columbia**-merkillä julkaistut suomalaiset "savikiekot" tietokantaansa, jonka tavoitteena on ajan mittaan luetteloida kaikki amerikkalaisten yhtiöiden julkaisemat 78 kierroksen levyt. Columbia levytti vuodesta 1910 amerikansuomalaisia artisteja Yhdysvalloissa ja alkoi vuonna 1929 tallentaa suomalaista musiikkia myös Euroopassa. Artistien skaala ulottuu **Hiski Salomaasta Matti Jurvaan, Eugen Malmsteniin, Ramblers**-orkesteriin ja suomirockin pioneeriin **Lasse Liemolaan**. Yhtiön julkaisemia kappaleita olivat mm. *Lännen lokari*, *Savonmuan Hilima*, *Ruusuja hopeamaljassa* ja sota-aikainen menestys *Silmien väliin*.

Columbia julkaisi ensimmäiset äänitteensä vuonna 1889 ja oli 1900-luvun alussa yksi maailman suurimmista levy-yhtiöistä. Sen toimialue ulottui Yhdysvalloista Argentiinaan ja Euroopasta Aasiaan. Sen luettelossa olivat 1910- ja 1920-luvuilla useat sen ajan tunnetuimmista amerikkalaista artisteista, ja se levytti monia jazzin ja bluesin klassikoita. Yhtiö oli myös suuri siirtolaismusiikin tuottaja. 1930-luvun pulavuosina yhtiön omistus siirtyi eurooppalaisiin käsiin, ja sillä oli edustajansa useimmissa Euroopan maissa. Nykyisin se on osa maailmanlaajuista Sony-konsernia.

Santa Barbaran yliopiston ylläpitämä **Discography of American Historical Recordings** on tähän mennessä dokumentoinut noin 400 000 amerikkalaista levyä, jotka on julkaistu 78 kierroksen formaatissa. Noin 70 000 on vapaasti kuunneltavissa suoratoistona. Nyt yliopisto on laajentamassa tietokantaa amerikkalaisten yhtiöiden muualla maailmassa tekemiin levytyksiin. Ensimmäiseksi valittiin suomalaiset Columbia-levyt, koska ne on valmiiksi luetteloitu Suomen äänitearkiston toimesta. ■

Lisätietoja

Tiedote [Columbia Finnish Data Now Online](#)

29.3.2026 • David Seubert & PG

Kotisivu [DAHR Discography Of American Histoical Recordings](#)

Pekka Gronow phtgronow@gmail.com, 0405938106

Viola Turpeisen ja J. Rosendahlin instrumentaalilevytyks
Hämärä sotiisi. Kuva DAHR

Elävää musiikkia hyvinvoinnin ja yhteisöllisyyden tukena

● Teksti **Hannu Raudaskoski**

Sanotaan että liike on paras lääke. Musiikki on liikettä ja se myös luo liikettä. Ääni värähtelee ja värähtely kulkee kaikkialle pikkuhiljaa vaimentuen. Tanssi ja musiikki ovat läheinen pari. Musiikki saa tanssimaan ja tanssi tuo näkyväksi musiikin aiheuttaman liikkeen. Musiikin vaikutuksista kerrotaan mm. *Lääkärilehden* artikkelissa *Miksi musiikki on ihmiselle hyväksi?* (2024).

Kaikenikäiset hyötyvät musiikkiharrastuksesta. Se lisää keskittymiskykyä ja edistää lapsen kielellistä kehitystä. Jo kymmenen viikon kuoroharjoittelu 67-vuotiaalla lisää puheenerottelua hälyisessä ympäristössä. Musiikkiharrastus kannattaa siis aloittaa iäkkäänäkin. Koskaan ei ole liian myöhäistä. Jo mielimusiikin kuuntelulla on myönteisiä vaikutuksia kiputiloihin, kuntoutumiseen ja masennukseen. Kuorolaulu vahvistaa yhteenkuuluvuutta, parantaa hyvinvointia ja elämänlaatua. Kuuloaisti on aina auki. Emme voi sulkea sitä kuten silmiämme. Se myös aiheuttaa voimakkaampia tunnereaktioita kuin näköaisti. Klassinen todiste tästä on katsoa kauhuelokuvaa ilman ääntä: ei ääntä, ei kauhua. Arkinenkin ympäristö saadaan jännittäväksi musiikin avulla. Äänet ja musiikki ovat mukanaamme kirjaimellisesti kehdestä hautaan. Sikiön on todettu reagoivan musiikkiin ja tajuton aistii musiikin.

Hannu Raudaskoski.
Kuva Jarno Riipi

Kunnan Pojat vasemmalta **Jaakko Niemi, Jari Karjalainen** ja Hannu Raudaskoski. Kuva Rovaniemen kulttuuripalvelut

Rovaniemen kaupungin virallinen rytmiorkesteri **Kunnan Pojat** -yhtye aloittaa ensi vuonna kymmenennen toimintavuotensa. Yhtyeen perusajatus on viedä musiikkia ihmisten luokse, jotta heidän ei tarvitsisi tulla musiikin luokse. Kaikillahan ei ole samanlaisia mahdollisuuksia käydä konserteissa, tansseissa tai soittoruokaloissa. Ohjelmistot on muokattu aina yleisön mukaan: päiväkoteissa lastenlauluja, kouluihin erilaisia teemakokonaisuuksia (Rock'n Roll, Beatles, CCR jne.), hoivakoteihin vanhaa tanssimusiikkia ja kaikelle kansalle tansseja, yhteislauluja ja diskoja.

Keikkoja tehdään pari sataa vuodessa. Määrä riippuu vuosittaisen rahoituksen määrästä. Rahoittajina ovat Rovaniemen kaupunki ja Rovaniemen kylien kehittämissektori. Kokemukset ja palaute toiminnastamme on pelkästään myönteistä. Hoivakoteissa olemme kohdanneet dementikon heräämisen ja parhaimmillaan saamme positiivisten vaikutusten kehän aikaan: vanhukset piristyvät musiikista > syövät paremmin > nukkuvat paremmin > voivat paremmin.

Elävä musiikki ei ole enää itsestäänselvyys. Suoratoisto, tekoäly ja muu tietokoneavusteinen musiikin tehtailu syövät elävän musiikin määrää. Päiväkodeihin ja kouluihin viety elävä musiikki innoittaa lapsia ja henkilökuntaa musisoimaan ja laulamaan omatoimisesti. Soittoharrastus kehittää pitkäjänteisyyttä ja yhteissoitto luo elinikäisiä verkostoja ja ihmissuhteita. Soitto pidentää ikää ja tuo elinvuosiin laatua ja hyvinvointia. ■

Kirjoittaja on rovaniemeläinen kulttuurituottaja ja muusikko

ROVANIEMI

Kuva Rovaniemen kaupunki / Suomen ilmakuva Oy

Musiikkikirjastopäivä Rovaniemellä

20.4.2026

Musiikkikirjastopäivä on Suomen musiikkikirjastoyhdistyksen järjestämä kaikille avoin seminaaripäivä, joka kokoaa alan ammattilaiset ja musiikista kiinnostuneet yhteiseen tapahtumaan. Päivän aikana kuullaan asiantuntijapuheenvuoroja, kerrotaan ajankohtaisista asioista ja nautitaan elävästä musiikista suomalaisen jazzin 100-vuotisjuhlavuoden hengessä.

Tilaisuuden päävieraana on tietokirjailija ja kiertueteknikko **Kimmo Aroluoma**. Hänet tunnetaan musiikki- ja äänentoistoalan asiantuntijana sekä rock-kiertue-elämää käsittelevistä tietokirjoistaan. Aroluoma on työskennellyt kiertuetekniikan parissa useiden suomalaisten yhtyeiden kanssa, kuten HIM, The Rasmus, Hanoi Rocks, Amorphis, Von Hertzen Brothers sekä Michael Monroen kokoonpanojen kanssa eri puolilla maailmaa.

Mukana on myös trumpetisti ja väitöskirjatutkija **Gabriel Korhonen**. Hän johdattaa kuulijat suomalaisen jazzin varhaisvaiheista aina toiseen maailmansotaan saakka. Lisäksi kuullaan rytmimusiikin opinnoista Lapin tanssi- ja musiikkiopiston lehtoreiden johdolla. Päivä jatkuu klinikoilla: kitaristi **Terho Keskitapio** avaa jazz-kitaroinnin anatomiaa, ja kulttuurituottaja ja muusikko **Hannu Raudaskoski** kertoo elävän musiikin merkityksestä hyvinvoinnille ja yhteisöllisyydelle. Raudaskosken esimerkkinä on Rovaniemen kaupungin virallinen rytmiorkesteri Kunnan Pojat. Päivän päättää Kunnan Poikien jazz-konsertti: *Hetki jazzille ja muille iskusävelille*. ■

Paikka: Rovaniemen kaupunginkirjaston musiikkikirjasto, Jorma Eton tie 6.

Aika: maanantaina 20.4. klo 10.00–17.00

Tapahtuma striimataan yhdistyksen [YouTube-kanavalle](#).

Tervetuloa mukaan!

Lisätiedot: Marko Niemelä,

+358 40 561 4936,

marko.niemela@rovaniemi.fi

asiakaspalvelupäällikkö, tapahtumat,
osallisuus ja musiikkipalvelut,

Rovaniemen kaupunginkirjasto.

Ohjelma

10.00 Ammattiasiat

Musiikkikirjastoyhdistyksen puheenjohtajan tervehdyssanat
Marko Niemelä, asiakaspalvelupäällikkö, Rovaniemen kaupunginkirjasto.

Levyhyllyt-sivusto

Tuomas Pelttari, suunnittelija, musiikkikirjastot.fi / valtakunnalliset kehittämispalvelut (VAKE).

Intervalli-lehti

päätoimittajat **Marko Niemelä ja Tuomas Pelttari**.

musiikintiedonhaku.fi-sivusto

Musiikkioppilaitoskirjastolaiset (Muska-ryhmä), etänä.

11.00 Luento

Suomalaisen jatsin historia alkuhämäristä toiseen maailmansotaan
Gabriel Korhonen, trumpetisti, väitöskirjatutkija, Rajatsi ry:n puheenjohtaja.

12.00 Omakustanteinen lounas

13.00 Päävieras

Kimmo Aroluoma, tietokirjailija ja kiertueteknikko. Haastattelijana **Marko Niemelä**.

14.00 Kahvit

Suomen Kirjastopalvelu Oy:n tarjoamat kahvit (5.4. mennessä ennakoilmoittautuneille.)

14.30 Musiikkialan koulutus

Rytmimusiikin opinnot Lapin tanssi- ja musiikkiopistossa, **Opiston lehtorit**.

15.15 Klinikat

Klinikka: Jazz-kitaroinnin anatomia. **Terho Keskitapio**, kitaristi, musiikin lehtori.

Klinikka: Elävää musiikkia hyvinvoinnin ja yhteisöllisyyden tueksi. Esimerkkinä Rovaniemen kaupungin virallinen rytmiorkesteri **Kunnan Pojat**. Hannu Raudaskoski, muusikko, kulttuurituottaja.

16.15–17.00 Jazz-konsertti

Hetki jazzille ja muille iskusävelille, **Kunnan pojat**

Yhteistyössä: Suomen musiikkikirjastoyhdistys, Rovaniemen kaupunginkirjasto, AKE Rovaniemi, Valtakunnallinen kehittämistehtävä VAKE, Lapin tanssi- ja musiikkiopisto.

MUSIIKKIKIRJASTOPÄIVÄ

Rovaniemen kaupunginkirjaston
musiikkikirjasto
maanantaina 20.4.2026 klo 10.00-17.00

Musiikkikirjastoyhdistyksen järjestämän päivän aikana mm. ajankohtaisia musiikkikirjastoasioita, luento suomalaisen jazzin historiasta, musiikkialan koulutusta, klinikoita ja elävää musiikkia.

Päävieras:

Kimmo Aroluoma, tietokirjailija ja kiertueteknikko

Luento:

Suomalaisen jatsin historia alkuhämäristä toiseen
maailmansotaan
Gabriel Korhonen

Klinikka:

Jazz-kitaroinnin anatomia
Terho Keskitapio

Päivän päättää jazz-konsertti:
Kunnan pojat

Kahvit ennakoilmoittautuneille
Omakustanteinen lounas

Yhteistyössä Suomen musiikkikirjastoyhdistys,
Alueellinen kehittämistehtävä (AKE), Rovaniemen
kulttuuritoimi, Kunnan Pojat, Lapin tanssi- ja
musiikkiopisto, VAKE

Tapahtuma striimataan Suomen
musiikkikirjastoyhdistyksen YouTube-kanavalla

VALTAKUNNALLINEN
KEHITTÄMISTEHTÄVÄ

ALUEELLINEN
KEHITTÄMISTEHTÄVÄ
ROVANIEMI

ROVANIEMEN
KAUPUNGINKIRJASTO

Jazz Suomessa 100 vuotta

MUSIIKKI- KIRJASTO- YHDISTYS

Tule mukaan Musiikkikirjastoyhdistykseen!

Jäsenenä pääset luomaan uusia kontakteja ja tutustumaan kollegoihin yli kirjastosektoreiden. Musiikkikirjastopäivillä ja Intervallissa sinulla on tilaisuus saada alan äänesi esiin ja vaikuttaa. Jäsenenä voit hakea yhdistyksen tukea esimerkiksi ulkomailla pidettävien IAML-kongressien matkakustannuksiin.

Liittyminen on helppoa [jäsenlomakkeen avulla](#).

Vuosittainen jäsenmaksu on 20 € (kansallinen henkilöjäsen).

iINTERVALLI

Intervalli 2/2026 ilmestyy marraskuussa.

Musiikkikirjastot.fi
Vinkit ja verkkopalvelut